

Washington, D.C., 1976 Jan. 15.

Flórián Tibor Urnak

Kedves Tibor Öcsém:

Hálásan köszönöm verskötetetedet, amit szorgalmasan olvasgatok. Éppen készülöben voltam, hogy írok a könyvért s hogy még jobb étvágyam legyen hozzá, elővettem gyűjteményemből a "Flórián" kötetet / kb. 415 ilyen kötet van benne / és azt is átböngésztem. Már érkeztél kritikái ismertetését természetesen olvastam s azt is beiktattam a kötetbe, ami, az egész gyűjteménnyel együtt Szegedre, szülővárosomhoz, az ottani nagy magyar könyvtárhoz, ahol központja lesz a jövő amerikai-magyar kutatásnak. / Mellesleg megjegyzem: a Rockefeller Foundation most adott 15 ezer dollárt a New Brunswicki Amer. Hung. Foundationnak gyűjteményem microfilmzésének költségeire és a további amer. magyar kutatásra, ami itt marad Brunswickon. /

Ujra elolvastam "Káin vagy Abel" című nagyszerű írásodat az önsírató és saját egészségére poharat üritő szuper hazafiakról. Ha valamikor lesz egy prózai antológia az amer. magyar irodalom szemelvényeiből, ennek a klasszikus írásnak benne kell lenni.

Uj kötetedben olvasom / p.13/: "Én nem tudom, mi jobb? Élni itt, a bus földéken... Vagy halottnak lenni s hallgatni mélyen a halálban..."

Plátó, a kedves tanítvány mesterének, Sokratesnek halálos órájában adja szájába a híres Apológiát. Ennek legutolsó szavai így hangzanak: "Én meghalok, de ti éltek. Melyik a jobb, csak az Isten tudja."

Örülök, hogy csendes magányodban megtalálod azt a lelki békét, ami életszükséglet. Adja Isten, hogy még sokáig élvezhesd ezt a békét és írhasd kristálytisztán hangzó, igaz verseidet azok számára, akik még élvezni tudják azt, amit valódi költészetnek hívnak.

Szeretettel ölellek öreg barátod

